

Tanakels Paul Viinu a austubus on töök piletib müüdud, nii et soovitab enam ei maha lasksa juurde ootama tulla. Et aga laupäevale tööna ettepanekat operetti „Kõrgus Iobutseb“ forratalse, siis on juha täna eelmuist selets avatud.

Peale selle on veel lassas juhu müügili piletib telepäevaelset Eduard Vilbuse austubus, millel teatoraste tema parem näitamang „Pisu hän“ L. Hõimeli (Tartust) lahamängimisel ette kantasse.

Teatribüroo.

15. lyp. ettelandal „Bartel Turaker“ andis rohkem vallisele huijatajate logule läheba ja eluslike vildi. Töölise hingebraama elmus elutruude peenustusega jälgest ja labavalt tömmatud joontena, – kapitali wabade orjade elutoda huviitavomas elufündmustilus, töö möjuvallat nähtavale kapitali lukuva ülevõimu ja seaduslikest wabade töödajade onamatase liie wöötluse, mille töölinn inimeljoo ajaraamatutes tule ja ravaga on kirjutatud. Selle töötlusele alusvillil algab Turakeri hingeline kriisi. Kiriomik tööb lahen-dabdo eluprobleemi: mille peale peame elu rajoma, et önnestub olla; kriomik näitab, et veel midagi lõrgemati aetelisemalt leidub, kui guldname loobetava salamööbim. Kõige ilusam otsaeb e luuba päästava (hoollitus laste eest) ikeneke ja teiste hulamäist-mise täest. Oddatav õm töob logunit forrituse laasja (laaste suur arvematud põhjuse). Meie tunneme lööni Püschkovi kutsust poemist: „Jõudsim wöömu lõrgemale otsme, kuid õmme ma ei leidnud.“ Kõit hävinnes ootamata kirelt, mida isalatu armastusega püüti üles ehitada. Õm oli väle aluseks rajatud; ta soatis Jebleri wongifotot, päästis selmi diglate karis-tuse all.

Näitlejate wöömid draama peamõttes lehastamiseks hinnates tuleb esmalt pr. Markust (Turakeri abitaasa) ja pr. Teetovi (Selber) nimetada, kes oma osa uskumapanesu stilivahustusega ja safa-elamise tundega lõpuule viisid; nende mängus näigime laumi hulgatäärvalt eluttabarud ebastandmissi (2. vaatus Marie ja Albine ülesastumise töölistele koosoleku lõpus). Nende töövalt tõks vea komaväärustuseks Turakeri logo (hr. Tüür); hingelised üle-elamised olid peahoonetes õelli wödet ja elusel rabiuldamo mõõguga; paigudeli hing-amadustel, mis mõõwidab labututel, pooltoonilistel muutubid, tellis siisti muje, et õm Turakeri luju poigut kindla-joonelisemalt, omaväärse töölistekuhi iseloomustatud lujuna siels püdanud elinema: meie näigime pea ainsust vereformaja. Kordalannab suju lõi hr. Teetovi meister Kleppeli osas. Pind.

Konsert.

Pühapäeval peale õunat on „Estonias“ kontserti väljlitusküni pr. Versoni ja pr. Helmi Ehner poolt. Elmine näitus oma elimesel extasiumisel õlin oma suurt ja tunstilist lõrgel seisvat wöömidist ja teist tervitab Eesti kultuskond küll heamelega aastate-pütluse vahetaja järelte kontserdilaval. Estonia vast-päras.

„Kõrgus Iobutseb“ „Estonia“ teater.

Nosta wiie eest tulid Viinis tuttawad sõjamüüd ja teatri arvustajad. Võlgat ja Friedell ülemelitusel siimpilgul mõtke peale publikumile tegelikult seda operettijumalust. Siimade ette tuua, millel vastu ja nemad, nagu õlli tööline arvustus wööldesid. Nad siirjuteid ühe opereti, mites nad siis õlli mailtsetudes ühendavad, mis neile teistest operettidest tuttawad olid. Kujud wööldid nad üldist ja teistest operettist loetu, töde tuttawamad ja tühjimad, mõttesid lõige wöödimaatumaja ja mõt töötmise wööja, lijuasid dialoigid töökäändist, mis muutjat tuttawod ja mis ülekatrom's halbid ja mailtsetad. Selle tüli soots tõr-jutus topelmeister Scherber ülihammasküne muusika, mis lai galat poolt tollu o'itontab, animati veel operettistill tuli tantsus, tuli sentimentalsetes numbrisel veel wiimasole tipule wiis. Läski ja nagu lord ja lohus lõige wöödimaatumatel sohthabel laulda ja tantsida; lohisti lõhulid eest etteütle; astasi laulda ja tantsida; lohisti lõhulid eest etteütle; astasi laulda ja tantsida, ilma et teistest kaasmängijatest hoo!id. Need jälle soolisid laulu tööjugu-taest mõtteta ligutustega. Tantsijad töölisti oma kleidile ja näitab oma pühlisti, ükslisti mis ilu-nende lauludel oli, kas olid nad armastuse ja töö turvastuse laulud. Ja mõnigi lord läeti just lähtida festel pooleni, lauldi ja tantsiti enne loul maha ja vörast läks osi edasi, nagu poleks midagi olnud. Selle wögitöö nimi oli „Amerika petroleuminings“. Ruid mis lõubia?

Publitsist

ma, mille luures völjamüüd malab nende laatuk-leevetud.

Sei õdeste sündinud lugu tulsi mille meeble tut neljapäeva õhul teatris istutus ja meie opereti-laswatuse uuemat dit, „Runingas Iobutseb“, waa-tasim. Sa taewoatid, kui wähse on tema vaimistel isadel (wähse pindil on tali siin seda lõvefäänu tarvitab) naisasid ja wissenschaftl meebli tulnud! Olets ometi üksi tuju näitelaval, sellel wähagi oma jume, olets tegewuses ometi fa õlis uus mõte, olets läbiwimises ometi wähagi tuju ja vörtsust, olets wäifides fa õls teratagi leitud (ainust ise domilisjam wäif forratalse wähemät lats pojlast forba, nõnda et ta pärast öötel säng's nagu luupainaja und legas), olets fa üht laulu või tantsu loomulikust leisuforamist ometest põhjendatud — pga mitte midagi. Et tegewus läisega vastu nübst dörub, see ei ole veel lõige turgem al, nüftau lui osi liig jámedas ei lähe, kelle lätiliga oleme tahjust näitelaval harjunud. Minulene algupäradine ja väl-jas mõte, mis tuli leidub, Australia wärtsilise „lõrguse“ ilmunist näitelaval selleks tarvitab, et varietetist negritre wäifid ja tanktihed teatri üle fonda, ei leia diget arendamist ja ei ulata üle eesmäe waatuse palju laugemale. Tüli muusika! mõre waefus oli nähtavaste ja meie tulicadjatele silma torganud ja nad olid wöödastest komponistidest ja wöödrastest operetidest numbrid temale peale poostnud. Ruid see wäimane asjolu viib mõte mõtke peale, et minu eitav seisukoht tiki vastu eht ometi liig te-raw on, ja et, näitama nagu mõll tüslike wöödraid olli juuret läituvad, ta omaid on õra jääetub, mille tagajärvel tali siis formatab. Selle mõtke peale viib töomas waatus, mis mõll ilms ainult muusika! se numbriga, näitama see asjaolu, et mõned näitlejad nähtavaste oma viidele ei waastanud, nagu hr. Mererits ja hr. Kurnim ja et meestekoor (Rõrguse pojad?) operetes püüdub.

Ma õuen siin etenduse juurde. hr. Viinu o'i tuli oma tulubihus valinud ja loomulikult wööls siis õhtust benefiiciandi esitamisi nõhastü näitajuhatules lüü mängus lõige paremat tõhest oodata. Ma tunnen mõlemist pettumust. Wälimises näitajuhatules läis hr. Viinu põhjendamöötle lärele, et operetes õlli lõige jaoks läubub, muidas ei olets nii sugune dekoratsioon wödi-mali, nagu 1001-ööline exotiline muinasloode-mõe Parisi wöödujamäise plassis, vidi see õudselt tühj tuba kuulsa poolimma daame salonsis. Aga ta siie-milest regiest ei kõnub head muusit. Nõnda oli näitulust teine waatus imeline lahwatu ja igaw. Et üles! õli mäng tuli häästi läbasuuse poole nimetas, siis fa osalt tema läu.

hr. Viinu on oderitas näitleja, aga tema auhinnas ei ulatanud siina poolt, et oma eipäevatoma tunnustust wöömid si wöimal tuli head tuttivistust anda, ta leppis sellega, hr. Viinona läbivallustu-näitelaval ola laste all pub'ilumi naeruse ülditada iga abiindungi. Nit ei piidurid si ta o'st tuju luua, vaid mäng's iga silmapill temast wäja, temast üle. Ja see näitategümne ihe: see miime:o:dne lordamine, siu mõni nali naerulaginat sunnitas, see labaste wüllistabneläärnade tarvitamine ilmo tarwiduhi, need wööted, mida juba nii mitmes ja mitmes v as oled näinud! Kui hr. Viinu nõrgam näitlaja olets, siis wööls ülesulega lepida, et ta sellejuures tihli fullatid õige naliat o'i, tema aga wöib rohlem ja sellepärast haabeb see mabad läbt.

Täki mõju wäh, mõdadid tuttawosi ja pronaosoade täititak. Nõihästi pr. Wirthausi kui pr. Madeli puuburax grazio, fergus ja humor, mis nii sugune hõemöödelas tuli tarvitab, et meeldib olla. Minutene hõle plekk minu jaoks oli töömuutarwari lõrgus hr. Sällil. Ta nägi tore wäksa ja tal oli eitrees tõnatuses wäga töbus ligi-ega nuku liiumiseviis, mis näitatak negritatutu pa'dexis. Rabjaks ei olnud ta oma ola sellel alusel sib läindlat läbi töötanud ja n' leotav mõna pärastpoolt natuk ne sellist a'gu-päralistest iloomust, aga tuli wist ta selle tagajärvel, et tuli siie vörast ola mitte õigoid ülesandideid ei lea, Kas hr. Sällil tuju ei olets oma qsa uueste läbi töötada? Mahots.

Munisalini: õl damineel oli tahjust ta testimine. Õleletrist lumi sin mõndagi, mida ma hr. Kulli juhar-tsel mitte pole harjunud luulma, ja töö idas launi-toores ja fore. Laul on miele opereti wögem lüü ja eila torlas see ollas lõrwan. Pr. Wirthausi hääl on toll, pr. Madeli oma õhutem, hr. Viinu o'i ta laumiis ära ja mitte aiutulne laulja hr. Sällil waer-les temale õabohastse sügavustega.

Res mõni arvus'le algus otsi töö läbi õpetule selle kätte on leitud, see ei imesta, kui ütlen, et tuli dormilisti tiitlaga vastu wöödi näitama ja läte-lasutamisest mitte noisade headusega ei forklund. Wäike näituse, viimase taga istus keegi proua riisatilude läbiete förmuse, läewörude ja forw-õiega. Kui hr. Viinu lord näitatak õiguse töö-hutatud „tarat wöth“ ütles, siis läis tas see proua laumiis tulubawolt siemissi laasoclamiks mida lõen lausa. Ma nägin jaalis aga ta poolera illi tooli lapi, tas on nende loht nii sugustes operetedes, kus mitte luuvane mali vöödimalt on, nagu see, mis hr. Viinu undruku selganamisel tehti. Ma olen üle waeranda ja aasta juhu teatrislaja, aga ma peam ülema, sellestamast pole ma veel tulnud.

hr. Viinale onnitati nii rohlestse singitust, et wäona töde miti siinusti leidis: hr. Viinu on meie seitsonna püüdes.

K. M.

Päevalend!

23. I 1917

19. I 1917

L. A. = Karp

Merite